

de usigelig fra Vaccinationen hidrørende Belægeringer imod Menneskeheden, ogsaa nu vil blive taget fangen, og at han vil give mit Forslag Bifald. Jeg troer, at han i den Alder, hvori han nu er, ligesom ogsaa vi Andre, der allerede ere begyndte at gaae ned ad Trappen, ikke skulle paatage os det Ansvar og ikke skulle gaae hen og paaføre Menneskeheden, og allermindst den Nation, hvortil vi høre, større Under, end Forsynet selv har villet. Under denne Sags Behandling forrige Gang yttrede det ærede Medlem fra Korsør, den 3die Landstingsmand for 6te Kreds (Orholm), at det vilde han ogsaa antage, „men“, sagde han, „naar det derimod er Tilfældet, saaledes som jeg antager, efter hvad jeg har hørt om Tale, at Vaccinen ikke er noget useilbarligt Middel imod Kopperne, saa forekommer det mig ogsaa klart, at det vil være i Almuehens Interesse at holde paa, at Alle lade deres Børn vaccinere“. Jeg kan saaledes ikke see Andet, end at Alle, naar de ret gennemlæse, hvad der er passeret, og hvad der er foreslaaet, her ville være enige med mig i, at det bestedne Forlangende, der er gjort i nærværende Forslag, er rimeligt, er billigt, er Nationen gavnligt og tjenligt samt stemmende med Grundlovens Aand og de almindelige menneskelige Rettigheder, man er i Besiddelse af; og saaledes ville Alle uden Undtagelse være enige med mig i at lade dette Forslag idetmindste prøves af et Udvalg; thi i den Udtalelse, som den høitærede Justitsminister idag har gjort, og af hvilken man lovede sig saameget, findes der dog tilforlædelig ikke Andet, end hvad der ligger for os i en tidligere Erklæring fra det høivise Sundhedscollegium. Jeg beder og bønfaller derfor det høitærede Thing om note at overveie denne Sag, note at prøve den, og ikke lade den falde bort ved en kold Afstemning, saa at den ikke gaaer over til Prøvelse af et Udvalg eller til anden Behandling. Jeg beder derom i alle danske Fædres og Mødres og i de uskyldige Børns Navn, som række deres Hænder i Veiret, naar Doctoren staaer med sin Priffenaal, og skal indpode dem Vaccinen. Jeg beder dem om, i disses Navn, ret alvorligt at tage dem af mit Forslag. Hermed skal jeg slutte.

Man: Det kan naturligtvis være fulkommen ligegyldigt, hvad jeg, som ikke er lægelyndig, dømmer om Vaccinationen, saavel som hvad jeg i min nærmeste Kreds har erfaret om den Betydning og det Værd, som bør tillægges denne offentlige Foranstaltning, og jeg skulde derfor heller ikke opholde det høitærede Thing med nogen Udtalelse i saa Henseende, hvis der ikke i de Ytringer, som ved den indledende Behandling af Sagen saldt fra nogle ærede Landstingsmænd, saa, som det forekommer mig, en Hentydning til, at jeg tilligemed Flere, som understøttede Forslagets Fremme, gif ud fra et individuelt Skjøn, der staaer i aabenbar Modsetning til en saa vigtig Autoritets som Sundhedscollegiets Betænkning, og at jeg lod mig lede af Hensyn til Almuens Stemning mod Vaccinationen. Jeg har ikke sagt et eneste Ord, som berettiger til deraf at uddrage en saadan Slutning, hvilket ogsaa Landstingstidenden vil udvise; jeg har holdt min Dom og Almuens Stemning aldeles udenfor Sagen. Jeg skal imidlertid i Anledning heraf, skjøndt det, som sagt, i Grunden jo er ligegyldigt med Hensyn til Sagen, som foreligger, tillade mig for mit Vedkommende at erklære, at jeg anseer Vaccinationen for et Gode, hvorfør jeg ogsaa har draget tilbørlig Omsorg for at faae alle mine Børn vaccinerede saa tidligt, som det vel lod sig gjøre; og, hvis her var Spørgsmaal om Vaccinationens Ophævelse i det Hele, da skulde jeg opbyde al min Kraft for at modsætte mig Sagen. Jeg har heller ikke bemærket nogen bestemt og afgjort Stemning mod denne Foranstaltning i en større eller mindre Kreds, og jeg troer i Grunden heller ikke, at en saa stor Deel af Folket, som jeg i forrige Møde tillod mig at henpege paa, men blot som en Mulighed, vel at mærke, nemlig som en Serogtyvendedeel i Forhold til det Antal af Landstingsmedlemmer, som her bestemt have udtalt sig mod Vaccinationens Anvendelse paa deres Børn, jeg troer ikke, at en saa stor Deel af Folket deler den ærede Forslagsstillers Betragtningssmaade af Sagen, og jeg gjentager derfor, hvad jeg tidligere har yttret, at det er min usorgribelige, men dog bestemte Mening, at, selv om Tvungen blev hævet,